

PATIËNTEN INFORMATIE

Chronische (langdurige) buikpijn bij vrouwen

**MAASSTAD
ZIEKENHUIS**

een santeon ziekenhuis

Inhoud

Wat is chronische buikpijn	4
Gevolgen.....	5
Onderzoek.....	5
Onderzoek door de gynaecoloog.....	5
Echoscopisch onderzoek	7
Het beoordelen van de buikwand.....	7
Een kijkoperatie	7
Afwijkingen van de baarmoeder	8
Een vleesboom (myoom).....	8
Een afwijkende vorm van de baarmoeder.....	8
Liggingsafwijking van de baarmoeder.....	9
Spataderen in het bekken (varicosis pelvi).....	9
Afwijkingen van de eileiders.....	9
Cyste van Morgagni of parovariale cyste.....	10
Afwijkingen van de eierstokken.....	10
Vergroot ovarium (vergroete eierstok)	11
Endometriose.....	11
Verklevingen (adhesies)	12
Blinde darm	13
De organen in de bovenbuik.....	13
Darmen	13
Geen afwijkingen gevonden die de pijn verklaren.....	13
Hoe verder	14
Adressen.....	15

Verder lezen	16
Vragen	16

Met deze folder wil het Maasstad Ziekenhuis u informatie geven over chronische buikpijn. Bij chronische buikpijn heeft u al lange tijd pijnklachten onder in de buik. Hieronder beschrijven wij welk onderzoek de gynaecoloog kan doen en waardoor de pijn mogelijk kan komen. Helaas wordt niet altijd een duidelijke oorzaak voor de pijn gevonden. U staat dan voor de vraag hoe u kunt leren met deze pijn om te gaan. Het is belangrijk dat u deze informatie goed doorleest.

Wat is chronische buikpijn

- Pijn in de onderbuik wordt chronisch genoemd als de klacht langer dan 3 tot 6 maanden bestaat. Vaak bestaat de pijn al jaren. Soms is de pijn (bijna) elke dag aanwezig, soms een paar dagen per week.
- De pijn wisselt van vrouw tot vrouw en soms ook bij dezelfde vrouw.
- De pijn kan altijd aanwezig zijn, in de loop van de dag veranderen of in aanvallen ergeren worden.
- Vaak is het moeilijk te voorspellen wanneer de pijn optreedt, al merken sommige vrouwen dat zij soms minder last van de pijn hebben als zij bijvoorbeeld op vakantie zijn of op een andere manier meer ontspannen.
- De pijnklachten gaan vaak samen met andere buikklachten, zoals een opgezette buik.
- Soms zijn er ook problemen met plassen of met de ontlasting, en soms verergert de pijn bij de menstruatie.
- Seksuele problemen komen vaak voor.
- Ook treden vaak slaapproblemen op als gevolg van de pijn.

Dus er bestaat een groot verschil in klachten bij vrouwen met chronische onderbuikpijn. Vaak maken vrouwen zich zorgen over de pijn: 'Het is toch niet normaal dat ik zoveel pijn heb!' is een veel gehoorde klacht.

Gevolgen

Hebt u al lange tijd last van pijn onder in de buik, dan zijn de gevolgen voor uw dagelijks leven soms groot.

- U kunt moe, moedeloos, lusteloos worden of zich zorgen maken: 'Er is toch niets ergs aan de hand?'
- Sommige vrouwen doen activiteiten zoals fietsen, werken buitenshuis, wandelen of seks niet meer, omdat zij bang zijn dat de pijn dan erger wordt.
- Al weten uw eventuele partner en kinderen wel dat u pijn hebt, praat u er misschien steeds minder over, om hen niet steeds lastig te vallen met iets waar zij ook niets aan kunnen doen.
- Sommige vrouwen voelen zich schuldig omdat zoveel dingen die zij vroeger met plezier deden, nu niet meer lukken.
- Veel vrouwen met deze klachten zetten echter toch hun bezigheden door tot het echt niet meer gaat. Zij raken uitgeput en zien het niet meer zitten.

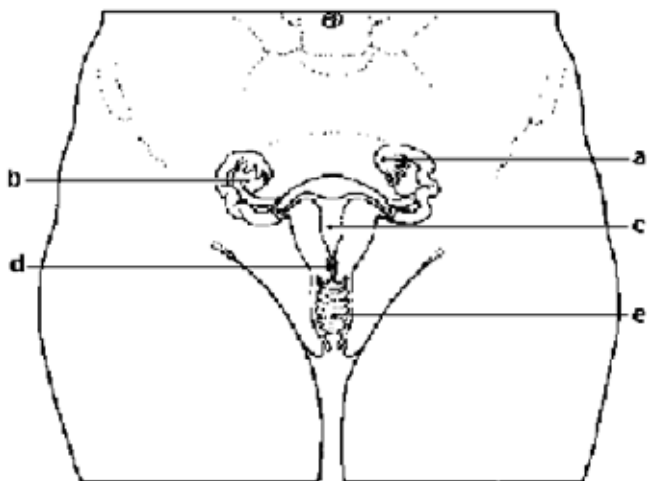
Onderzoek

Bij buikpijnklachten doet meestal eerst de huisarts lichamelijk onderzoek en soms ook bloed- en/of urineonderzoek. Afhankelijk van de resultaten kunt u doorgestuurd worden naar de gynaecoloog, de internist of de uroloog. Hieronder beschrijven wij welk onderzoek de gynaecoloog kan doen.

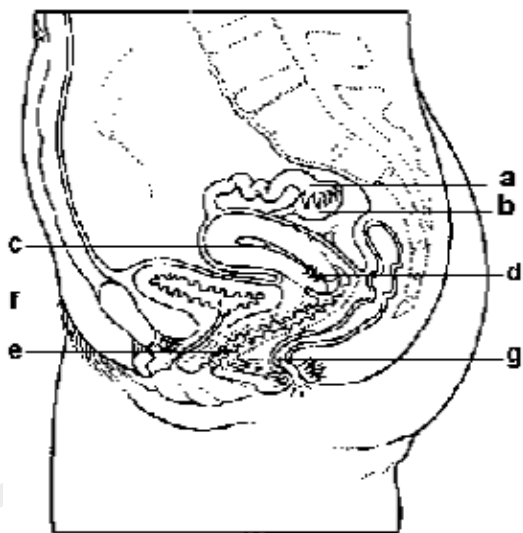
Onderzoek door de gynaecoloog

De gynaecoloog informeert naar uw klachten en de gevolgen ervan voor uw dagelijks leven. De arts onderzoekt uw buik en doet een inwendig onderzoek. Vaak wordt er ook een echoscopisch onderzoek en soms bloed- en of urineonderzoek gedaan. Deze onderzoeken geven bijna nooit een duidelijke verklaring voor de klachten.

Overzicht van de inwendige vrouwelijke geslachtsorganen

a = eileider, b = eierstok, c = baarmoederlichaam,
d = baarmoederhals, e = schede

a = eileider, b = eierstok, c = baarmoederlichaam,
d = baarmoederhals, e = schede, f = blaas, g = einddarm

Echoscopisch onderzoek

Echoscopisch onderzoek vindt plaats via de buik (uw blaas moet dan gevuld zijn) of via de vagina (uw blaas moet dan leeg zijn). Dit onderzoek kan een aantal afwijkingen zichtbaar maken, zoals vleesbomen (myomen), een cyste van de eierstok (een holte in de eierstok gevuld met vocht), een vergrote eierstok en een hydrosalpinx (een afgesloten eileider gevuld met vocht). Deze afwijkingen worden verderop in de folder beschreven. Verklevingen zijn met echoscopisch onderzoek niet zichtbaar. Lees voor meer informatie de folder Echoscopie in de gynaecologie en bij vruchtbaarheidsproblemen.

Het beoordelen van de buikwand

De buikwand is soms erg pijnlijk bij vrouwen met chronische buikpijn. Het is niet altijd duidelijk of dit een oorzaak of een gevolg is van de buikpijn.

Een kijkoperatie

Een volgende stap kan een kijkoperatie (laparoscopie) zijn. Dit is een operatie waarbij de gynaecoloog met een kijkbuis binnen in de buikholte naar de verschillende organen kijkt. De ingreep vindt plaats onder volledige verdoving. Lees voor meer informatie de [folder Kijken in de buik: de diagnostische laparoscopie](#).

Als u er over denkt om een kijkoperatie te doen, moet u zich beseffen dat deze ingreep bij de meeste vrouwen geen verklaring voor de buikpijnklachten oplevert. Verwacht er dus niet te veel van. Ook gebeurt het regelmatig dat de gynaecoloog wel een bijzonderheid ziet, maar dat deze niet uw pijn verklaart. Toch is het voor sommige vrouwen geruststellend te weten dat er 'niets ernstigs' aan de hand is.

Hieronder beschrijven we de verschillende organen die tijdens de operatie bekeken worden en wat er gezien wordt. Zoals al gezegd levert het meestal geen verklaring op voor de buikpijnklachten en zijn het vaak 'toevalsbevindingen'.

Afwijkingen van de baarmoeder

Een vleesboom (myoom)

Myomen zijn goedaardige knobbels van het spierweefsel van de baarmoederwand. Ze kunnen zo klein zijn als een speldenknop of heel groot zijn en zelfs meerdere kilo's wegen. Heel soms zijn er meerdere myomen in de baarmoeder aanwezig.

De myomen veroorzaken meestal geen buikpijnklachten, en als ze dat wel doen heeft u vaak korte hevige pijn, als de bloedtoevoer naar een myoom onvoldoende is. Dit kan gebeuren tijdens de zwangerschap of in het kraambed, als de baarmoeder groeit of juist krimpt. Het is ook mogelijk dat het myoom met een steel aan de baarmoeder vastzit en om deze steel draait.

Myomen zijn bijna nooit de oorzaak van chronische buikpijn, behalve als ze heel erg groot zijn en op omringende organen drukken.

Als de gynaecoloog bij een echoscopie of kijkoperatie een myoom vindt, is dat dus meestal geen verklaring voor uw klachten en ook geen reden voor behandeling. Lees meer informatie in de folder [Myomen](#).

Een afwijkende vorm van de baarmoeder

Door aangeboren afwijkingen kan de vorm van de baarmoeder veranderd zijn. De baarmoeder, die normaal de vorm heeft van een omgekeerde peer, heeft dan een hartvorm. Soms is er dan ook een tussenschot (septum) in de baarmoederholte aanwezig. Zo'n vormafwijking geeft nooit buikpijn.

Liggingsafwijking van de baarmoeder

Bij bijna iedere vrouw is de baarmoeder gekanteld: of naar voren of naar achteren. Vroeger dacht men dat een naar achteren gekantelde baarmoeder (een baarmoeder in retroflexie) een verklaring voor buikpijnlachten zou kunnen zijn, maar dit is nooit aangetoond. Operaties om de baarmoeder 'recht te leggen' zijn dan ook zinloos.

Spataderen in het bekken (varicosis pelvi)

Soms zijn bloedvaten rond de baarmoeder heel erg verwijd. Dat noemen we dan ook wel spataderen (varicosis) in het bekken (pelvis). Voor zover bekend is dit geen verklaring voor chronische buikpijnlachten.

Afwijkingen van de eileiders

Hydrosalpinx (afgesloten eileider gevuld met vocht)

De eileider is een lang dun buisje van zo'n 8-10 cm dat van de bovenkant van de baarmoeder naar de eierstok loopt. Als het uiteinde afgesloten is, kan zich vocht (hydro/water) in de eileider (salpinx) ophopen. Een eerder doorgemaakte ontsteking is vaak de oorzaak. Heel soms veroorzaakt zo'n hydrosalpinx chronische buikpijn.

Wanneer de afgesloten eileider opnieuw ontstoken raakt, kunnen wel pijnlachten ontstaan. Er zijn dan ook klachten van algemeen ziek-zijn en koorts.

Echoscopisch onderzoek geeft vaak al aanwijzingen voor een hydrosalpinx: er zijn dan vochtophopingen naast of achter de baarmoeder zichtbaar. Een laparoscopie kan bevestigen of het werkelijk om een hydrosalpinx gaat. Vaak is het mogelijk de hydrosalpinx tijdens de kijkoperatie te openen en/of te verwijderen. Lees meer informatie in de folders [Kijken in de buik: de diagnostische laparoscopie](#) of [De laparoscopische operatie](#).

Cyste van Morgagni of parovariale cyste

Een cyste van Morgagni is een met vocht gevuld blaasje aan het uiteinde van een eileider, meestal niet groter dan 1 cm in doorsnede. Dit is een normale bevinding en die nooit aanleiding geeft tot pijnklachten.

Afwijkingen van de eierstokken

Ovariumcyste

Een ovariumcyste is een met vocht gevulde holte in de eierstok. Rondom de eisprong is er in de eierstok een kleine holte met vocht (follikel) waarin zich een eicel bevindt. Zo'n follikel groeit soms door, dan heet het een aanwezig blijvende (persisterende) follikel of een functionele cyste. Deze verdwijnt meestal vanzelf.

Soms verdwijnt een cyste niet. Dan kan het een cyste-adenoom zijn: een goedaardige afwijking, waarbij zich slijm of ander vocht in de eierstok bevindt. Een endometriose-cyste waarbij zich bloed in de eierstok ophoopt, wordt hieronder bij endometriose besproken.

Ovariumcysten zijn zichtbaar met echoscopisch onderzoek. Met een kijkoperatie is het meestal mogelijk een indruk te krijgen om wat voor soort cyste het gaat. Bij twijfel over de soort cyste of wanneer de cyste groter is dan 7 cm in doorsnede, adviseert men de cyste te verwijderen. Hoe dit gaat, kunt u lezen in de folder [De laparoscopische operatie](#).

Een (bij toeval) gevonden cyste is heel soms een verklaring voor langdurige buikpijnklachten; een uitzondering is een endometriose-cyste (zie verder).

Vergroot ovarium (vergroete eierstok)

Een eierstok kan ook in helemaal vergroot zijn. Ook dit is zichtbaar bij echoscopisch onderzoek. Er kan dan bijvoorbeeld een heel grote cyste of een dermoïd aanwezig zijn, ook wel wondergezweel genoemd. In zo'n wondergezweel zijn vaak allerlei soorten weefsel aanwezig, zoals haren, botten en talg. Een vergroete eierstok is soms een toevallsbevinding. Klachten van langdurige buikpijn hoeven er niet mee samen te hangen. Wel is het meestal verstandig om een vergroot ovarium te verwijderen, om te voorkomen dat het in de toekomst kwaadaardig wordt of door draaien plotseling ernstige buikpijn veroorzaakt.

Endometriose

Bij endometriose bevindt zich slijmvlies dat de binnenkant van de baarmoeder bekleedt, ook buiten de baarmoeder: bijvoorbeeld in het onderste deel van de buikholte, net onder het buikvlies, of in de eierstokken.

Deze slijmvliesplekjes reageren met de hormonale cyclus, waardoor ze tijdens de menstruatie kunnen bloeden. Bij veel vrouwen die menstrueren zijn endometriose-plekjes te zien zonder dat ze klachten geven. Het is bekend dat ze uit zichzelf weer na verloop van tijd verdwijnen. Enkele plekjes op het buikvlies die men bij een laparoscopie vindt, zijn bijna nooit een oorzaak van chronische buikpijn.

Soms zijn de endometrioseplekjes aanwezig op de steunbanden van de baarmoeder, op het buikvlies aan de buitenzijde van de blaas, of tussen de baarmoeder en de dikke darm (rectum). Op deze plaatsen nestelt de endometriose zich vaak dieper in het onderliggende weefsel. Bij deze bevindingen ziet men vaak klachten van een pijnlijke menstruatie, diepe pijn bij de gemeenschap en langdurige buikpijn.

Endometriose kan ook in de eierstokken voorkomen. Het bloed dat tijdens de menstruatie uit de endometrioseplekjes vrijkomt, hoopt zich dan in de eierstokken op. Zo ontstaan holten (cysten) die gevuld zijn met bloed. Omdat oud bloed op chocolade lijkt, spreekt men ook wel van chocoladecysten (endometriomen). Deze zijn ook zichtbaar bij echoscopisch onderzoek. Soms ontstaan verklevingen (adhesies) door endometriose. Lees meer informatie in de folder [Endometriose](#).

Verklevingen (adhesies)

Verklevingen kunnen ontstaan na een ontsteking van de eileider of de darm, na vroegere operaties of door endometriose. Er bestaan zowel dunne, vliezige als dikkere, stevige verklevingen. Verklevingen kunnen voorkomen rond de baarmoeder, de eileiders en de eierstokken, of op andere plaatsen in de buik. Meestal geven ze geen klachten en zijn ze geen verklaring voor langdurige buikpijnklahten.

Verklevingen rond de eileiders, en ook de bovenbeschreven hydrosalpinx, wijzen meestal op een eerder doorgemaakte eileiderontsteking. Een eileiderontsteking wordt nogal eens veroorzaakt door een seksueel overdraagbare aandoening, meestal een Chlamydia-infectie, soms gonorrhoe. Niet altijd geven deze infecties klachten. Ook darmbacteriën kunnen een eileiderontsteking veroorzaken.

Tijdens de kijkoperatie kan de gynaecoloog een kweek afnemen uit de buikholte om te zien of hierin bacteriën aanwezig zijn, maar meestal zijn langere tijd na een eileiderontsteking geen bacteriën meer aantoonbaar. Behandeling met een antibioticum lange tijd na zo'n ontsteking geeft dan ook bijna nooit vermindering van de pijnklachten.

Alleen wanneer verklevingen heel dik zijn en (een gedeelte van) een darm afsluiten, is het zinvol om ze te verwijderen en valt te verwachten dat pijn door als gevolg van deze afsluiting vermindert. In andere situaties heeft het weghalen van verklevingen meestal weinig effect op langdurige buikpijnlachten, omdat verklevingen meestal geen pijnlachten veroorzaken.

Blinde darm

De blinde darm (appendix) bevindt zich op de overgang van dunne naar dikke darm. Tijdens een laparoscopie wordt dit orgaan altijd bekeken. Bij tekenen van ontsteking vraagt de gynaecoloog aan de chirurg om mee te kijken en te beoordelen of de blinde darm zo ontstoken is dat hij weggehaald moet worden.

De organen in de bovenbuik

Tijdens een kijkoperatie kan de gynaecoloog ook een stukje van de lever, de galblaas, en soms de maag aan de buitenkant bekijken. Soms worden in de buurt van de lever dunne, vliezige verklevingen gezien. Ze duiden meestal op een vroeger doorgemaakte ontsteking van de eileiders. Een Chlamydia-infectie en gonorrhoe, beide seksueel overdraagbare aandoeningen, kunnen dit beeld veroorzaken. Het is niet zinvol de verklevingen rond de lever te verwijderen, omdat de buikpijnlachten hierdoor niet verminderen.

Darmen

Bij de kijkoperatie kan een gedeelte van de dunne en de dikke darm bekeken worden. Heel soms ziet men hieraan afwijkingen.

Geen afwijkingen gevonden die de pijn verklaren

Zoals vermeld gebeurt het regelmatig dat alle hier beschreven onderzoeken geen afwijkingen opleveren of dat een afwijkende bevinding de pijnlachten niet echt kan verklaren. De mededeling dat een kijkoperatie geen verklaring geeft voor de chronische

buikpijnklachten kan een flinke tegenvaller zijn. Het is dan ook belangrijk om eerst deze emoties tot u te laten doordringen en te verwerken, voordat u nadenkt over de vraag hoe het nu verder moet.

U hebt al langere tijd pijnklachten in uw buik die u in uw dagelijks leven hinderen, maar waarvoor de arts geen duidelijke oorzaak vindt. Het is belangrijk dat u zich realiseert dat de afwezigheid van afwijkingen niet betekent dat u geen pijn kunt voelen, dat u zich aanstelt, of dat de pijn 'psychisch' is. Pijn is iets wat u voelt en beleeft en wat kan bestaan zonder duidelijke verklaring.

Hoe verder

Uit onderzoek en ook uit ervaring weten we dat het bij chronische buikpijnklachten waarvoor geen oorzaak gevonden wordt, zinvol is om verder te kijken. Dat betekent dat het verstandig is de gevolgen van de pijnklachten voor uw dagelijks functioneren te onderzoeken, en tegelijkertijd na te gaan of er bepaalde situaties in uw leven zijn die mogelijk samenhangen met de pijnklachten. Ook betekent dit soms, afhankelijk van uw klachten, medebeoordeling of behandeling door andere hulpverleners, zoals een fysiotherapeut, een diëtiste, een maatschappelijk werker, een psycholoog of een seksuoloog. Soms, zoals bij een extreem pijnlijke buikwand, is beoordeling door een pijnspecialist zinvol.

Bij onderzoek naar gevolgen van de pijn kunnen vragen naar voren komen als: Bent u door uw pijn meer gespannen? Hebt u stemmingsproblemen zoals depressiviteit of overmatige angst? Hoe gaat het thuis? Gebruikt u medicijnen, drugs of overmatig alcohol? Wat zijn de gevolgen van uw pijn voor uw werk of andere verplichtingen?

Bij de vraag of er bepaalde situaties zijn die samenhangen met de buikpijnklachten kan gedacht worden aan stress, relatie- of andere problemen, maar ook aan negatieve (seksuele) ervaringen in het verleden. Hoewel zij geen oorzaak van de pijn hoeven te zijn, kunnen zij de pijnbeleving wel beïnvloeden.

Dit samen met u 'verder kijken dan de buik' kan de gynaecoloog doen, maar deze kan u hiervoor ook terugverwijzen naar de huisarts. Ook is het mogelijk dat de gynaecoloog of de huisarts een andere hulpverlener met meer ervaring en deskundigheid op dit gebied vraagt om een gesprek met u te hebben. Het doel van deze gesprekken is een goed beeld te krijgen van situaties die samenhangen met uw klachten. Na alle medische onderzoeken is het vaak zinvol aandacht te besteden aan de emotionele kant.

Afhankelijk van de bevindingen kan een behandeladvies volgen. Zo kunnen ontspanningsoefeningen zinvol zijn als u de hele tijd het gevoel hebt gespannen te zijn, en helpen medicijnen (antidepressiva) vaak om een sombere stemming te verbeteren. Gesprekken kunnen onverwerkte emoties uit het verleden helpen verwerken of behulpzaam zijn bij het oplossen van huidige problemen. Dergelijke behandelingen zijn misschien niet direct gericht op de buikpijn zelf, maar zij kunnen u leren met de buikpijn om te gaan, zodat u er minder last van ondervindt.

Adressen

Stichting Voorlichting Zelfhulp Gynaecologie (VZG)
Nieuwegracht 24 A, 3521 LR Utrecht
T (030) 231 05 58 (ma. t/m vr. van 09.30-12.30 uur)

Verder lezen

De volgende folders en brochures zijn te verkrijgen bij uw gynaecoloog, bij de afdeling Patiëntenvoorlichting of op de website van de NVOG: www.nvog.nl, rubriek voorlichting.

- [De laparoscopische operatie](#)
- Echoscopie in de gynaecologie en bij vruchtbaarheidsproblemen
- [Endometriose](#)
- [Kijken in de buik: de diagnostische laparoscopie](#)
- [Myomen](#)
- Seksueel overdraagbare aandoeningen en eileiderontsteking

Vragen

Als u nog vragen heeft, neem dan gerust contact op met uw behandelend arts of huisarts. U kunt de polikliniek Gynaecologie bereiken via (010) 291 22 80.

NVOG©

Notities

De informatie in deze folder is belangrijk voor u. Als u moeite heeft met de Nederlandse taal, zorg dan dat u deze folder samen met iemand leest die de informatie voor u vertaalt of uitlegt.

The information in this brochure is important for you. If you have any difficulties understanding Dutch, please read this brochure together with somebody who can translate or explain the information to you.

Bu broşürdeki bilgi sizin için önemlidir. Hollandaca dilde zorlanıyorsanız, bu broşürü size tercüme edecek ya da açıklayacak biriyle birlikte okuyun.

Informacje zawarte w tym folderze są ważne dla Państwa. Jeśli język niderlandzki sprawia Państwu trudność, postarajcie się przeczytać informacje zawarte w tym folderze z kimś, kto może Państwu je przetłumaczyć lub objaśnić.

المعلومات المتواجدة في هذا المنشور مهمة بالنسبة لكم. إذا كنتم تواجهون صعوبة في اللغة الهولندية،
إحرصوا حينئذ على أن تقرأوا هذا المنشور بحضور شخص ما، الذي يترجم لك المعلومات الواردة فيه
أو بشرحها لكم.

Maasstad Ziekenhuis
Maasstadweg 21
3079 DZ Rotterdam

T: (010) 291 19 11

I: www.maasstadziekenhuis.nl / www.maasnik.nl (kinderwebsite)

I: www.maasstadziekenhuis.nl/mijn (patiëntenportaal)

